

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Labinsiyam

Ang Kahalagahang Propetiko ng salitang 'oras' sa Aklat ni Daniel

Jeff Pippenger

2023-12-14

Ang salitang “oras,” na sa Lumang Tipan ay matatagpuan lamang sa aklat ni Daniel, ay laging kaugnay ng isang uri ng paghuhukom. Sa ikatlong kabanata, ito ay kumakatawan sa batas ng Linggo, na may diin sa estandardeng kinakatawan nina Shadrach, Meshach at Abednego.

Sa ikaapat na kabanata, ito ay kumakatawan sa pagdating ng babala ng mensahe ng unang anghel noong 1798. Nang ginamit ito sa ikalawang pagkakataon sa ikaapat na kabanata, kinatawan nito ang pagbubukas ng pagsisiyasat na paghuhukom noong Oktubre 22, 1844. Sa ikaapat na kabanata, ang dalawang paggamit ng salitang "oras" ay kumakatawan sa kasaysayan ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel mula 1798 hanggang 1844. Ang kasaysayang iyon ay ang kasaysayan ng pitong kulog ng Apocalipsis sampu. Ang pitong kulog ay kinakatawan ng dalawang ulit na paggamit ng salitang "oras" sa ikaapat na kabanata, at kaya't kumakatawan din ang mga iyon sa kasaysayan ng ikatlong anghel mula 1989 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo.

Sa ikalimang kabanata, ang salitang "oras" ay kumakatawan din sa batas ng Linggo, ngunit ang diin doon ay nasa wakas ng ikaanim na kaharian ng hula sa Bibliya, ang Estados Unidos, na tinipuhan ng wakas ng unang kaharian ng hula sa Bibliya, ang Babilonya. Sa ikatlong kabanata, ang diin ay nasa watawat sa pugon, ngunit sa ikalimang kabanata ang diin ay nasa kahihinatnan ni Belshazzar at sa kaniyang partikular na paghatol, bagaman sa huli'y pumapasok din si Daniel sa salaysay bilang tumatayong tipo ng watawat.

Sa batas ng Linggo, kinakatawan ang “oras” ng pagpapasinaya ni Nebukadnezar at ang kamatayan ni Belsasar. Ang “oras” na kinatawan bilang pagbubukas ng paghuhukom sa kabanata apat ay tumutukoy sa pagbubukas ng paghuhukom na may pagsisiyasat noong ika-22 ng Oktubre, 1844, at tinutukoy din nito ang pagbubukas ng paghuhukom na nagsasakatuparan ng hatol sa batas ng Linggo. Maging ang pagbubukas ng mga aklat ng paghuhukom sa santuwaryo sa langit noong ika-22 ng Oktubre, 1844, o ang pasimula ng paghuhukom ng Diyos na ipinapataw sa mga nagtakwil ng kaligtasan—sa pasimula ng paghuhukom na nagsasakatuparan ng hatol sa batas ng Linggo—, ang babala para sa alinman sa dalawang nalalapit na paghuhukom ay kinakatawan sa Daniel kabanata apat sa unang paggamit ng salitang “oras,” at ang mismong pasimula ng alinman sa dalawang uri ng paghuhukom ay kinakatawan naman ng ikalawang paggamit ng salitang “oras” sa kabanata apat.

Ang panggramatikang katawagan para sa salitang “oras” gaya ng pagkakagamit ni Daniel ay “polisemya”. Ang polisemya ay tumutukoy sa salitang may iba't ibang kahulugan na maaaring ipangkat sa iisang kategorya. Sa limang ulit na ginamit ni Daniel ang salitang “oras,” ang lahat ay tumutukoy sa paghuhukom, ngunit ang bawat isa ay tumatalakay sa magkakaibang aspekto ng alinman sa paghuhukom na ganting-parusa ng Diyos, na tinatawag na Kanyang paghuhukom ng

pagpapatupad, o ng paghuhukom ng pagsisiyasat ng Diyos kung saan Kanyang pinagpapasyahan kung sino ang maliligtas o hindi. Maging ang paghuhukom ng pagsisiyasat na nagsimula noong ika-22 ng Oktubre, 1844, o ang paghuhukom ng pagpapatupad na magsisimula sa malapit nang dumating na Batas ng Linggo, kapuwa ang mga paghuhukom ay likás na progresibo. Ang paghuhukom na ganting-parusa, o paghuhukom ng pagpapatupad, ng Diyos ay nagsisimula sa Batas ng Linggo at pasulong na umiigting, hanggang sa umabot sa pagtatapos ng palugit ng sangkatauhan at sa pitong huling salot.

Ang ika-limang kabanata ng Daniel ay gumagamit ng salitang “oras” upang ilarawan ang paghatol ng Diyos na ipinapatupad, na kinakatawan ng kamatayan ni Belshazzar at ng wakas ng bansang kanyang pinamunuan.

Sa oras ding yaon ay lumitaw ang mga daliri ng kamay ng isang tao, at sumulat sa tapat ng kandelerong sa palitad ng pader ng palasyo ng hari: at nakita ng hari ang bahagi ng kamay na sumusulat. Daniel 5:5.

Nagsisimula ang pagpapatupad ng hatol sa Batas ng Linggo, na kinakatawan din ng pagpapasinaya ni Nebukadnezar sa gintong larawan, ngunit ang “oras” na iyon ay higit na tumutukoy sa pagliligtas sa bayan ng Diyos sa krisis na idinudulot ng Batas ng Linggo. Ang pagpapatupad ng hatol sa patutot ng Tiro, at gayundin sa Estados Unidos, ay nagsisimula sa Batas ng Linggo, na siyang “oras” na sagisag ng paghahatol sa aklat ni Daniel.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit, na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, bayan ko, upang huwag kayong makabahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag kayong tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kasamaan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo, at ibigay ninyo sa kaniya ang doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopa na kaniyang pinuno, punuin ninyo iyon para sa kaniya nang doble. Gaano niya pinaluwalhati ang sarili, at namuhay sa kalayawan, gayon din kalaki ang pahirap at dalamhati ang ibigay ninyo sa kaniya: sapagkat sinasabi niya sa kaniyang puso, Ako’y nakaluklok na reyna, at hindi ako balo, at hindi ko makikita ang dalamhati. Kaya’t darating sa isang araw ang kaniyang mga salot, kamatayan, at pagluluksa, at kagutuman; at siya’y lubusang susunugin sa apoy: sapagkat makapangyarihan ang Panginoong Diyos na humahatol sa kaniya. At ang mga hari sa lupa, na nakiapid at namuhay sa kalayawan na kasama niya, ay magtatangis at tataghoy dahil sa kaniya, pagkakita nila sa usok ng kaniyang pagkasunog, na nakatayo sa malayo dahil sa takot sa kaniyang pahirap, na nagsasabi, Aba, aba, yaong dakilang lunsod, ang Babilonia, yaong makapangyarihang lunsod! sapagkat sa isang oras dumating ang iyong hatol. Pahayag 18:4-10.

Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, na siyang pasimula ng paghuhukom na tagapagpapatupad, na progresibo rin, ay nagsisimula sa “oras” na ang mga anak ng Diyos na nasa Babilonya pa ay tinatawag na lumabas sa pamamagitan ng estandarte. Ito ang “oras” na dumarating ang paghuhukom sa yaong “Dakilang Lunsod, Babilonya.” Ang kaniyang paghuhukom, na kinakatawan ng salitang “oras,” ay sumasaklaw sa panahong tinatawag na lumabas mula sa Babilonya ang iba pang kawan ng Diyos.

At sa araw na yaon ay magkakaroon ng ugat ni Jesse, na tatayo bilang isang watawat ng bayan; siya'y hahanapin ng mga Gentil; at ang kaniyang kapahingahan ay magiging maluwalhati. At mangyayari sa araw na yaon, na muli, sa ikalawang pagkakataon, iuunat ng Panginoon ang kaniyang kamay upang bawiin ang nalabi sa kaniyang bayan, na maiiwan, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cush, at mula sa Elam, at mula sa Shinar, at mula sa Hamath, at mula sa mga pulo ng dagat. At magtataas siya ng isang watawat para sa mga bansa, at titipunin ang mga itinaboy ng Israel, at pipisanin ang mga nangalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. Isaias 11:10-12.

Tinawag ng Panginoon ang mga tao palabas mula sa Babilonia sa kilusan ng unang anghel noong 1844, at ang ikalawang anghel ng kasaysayang iyon ay uulitin sa mga huling araw, kapag “muling iuunat ng Panginoon ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang nalabi ng kanyang bayan.” Ang nalabi ng bayang “muli” niyang tinatawag palabas ay hindi ang “watawat,” sapagkat ang “watawat” ay ang “ugat ni Jesse,” na tumitindig bilang “watawat” na “hinahanap ng mga Hentil.” Sa ikalawang pagkakataon, tatawagin muli ng Diyos ang mga bansa palabas mula sa Babilonia.

Gagawin niya ito sa pamamagitan ng pagtitipon muna ng “mga itinakwil ng Israel,” na sila rin ang “mga nangalat ng Juda,” at “nagmumula sa apat na sulok ng lupa,” kapag sila’y natipon sa katapusan ng tatlo at kalahating araw ng pagkakahandusay na patay sa lansangan ng Kabanata Labing-isa ng Pahayag, na dumaraan sa libis ni Ezekiel ng mga butong patay at tuyo.

Ang "oras" kung kailan nagsisimula ang pagpapatupad ng hatol para sa "Babilonia" na "makapangyarihang lungsod," ay siya ring "oras" ng "dakilang lindol" ng Apocalipsis labing-isa. Nagsisimula ang pagpapatupad ng hatol ng Diyos sa "oras" na iyon, sapagkat sa Apocalipsis kabanata labing-isa, may pitong libo na napatay sa "oras" ng lindol. Ang pitong libong iyon ay kinatawan ng "pinakamakapangyarihang mga lalaki" ni Nebuchadnezzar, na nangamatay habang inihahagis nila sina Shadrach, Meshach at Abednego sa pugon na pinainit ng "pitong ulit" higit sa karaniwan. Sa Rebolusyong Pranses ang "pitong libo" ay kumakatawan sa kamaharlikaan ng Pransiya, o sa mga makapangyarihang lalaki nito. Hindi lamang si Belshazzar ang napatay sa kabanata lima, kundi ang kaniyang hukbo ay nilipol. Ang "oras" ng batas ng Linggo ay pinagsisimulan ng pag-uusig na kinakatawan ng bayan ng Diyos na inihahagis sa pugon, ngunit itinatakda rin nito ang pasimula ng pagpapatupad ng hatol ng Diyos laban sa dakilang lungsod na Babilonia.

Ito rin ang “oras” ng dakilang lindol—yaong dakilang lindol sa kabanata labing-isa ng Pahayag—kung kailan ang dating patay na mga buto na pinaslang sa lansangan ng halimaw mula sa kalalimang walang hanggan ay itinaas sa langit bilang isang estandarte. Doon din, iyon ding mismong “oras” kung kailan hinipan ang ikatlong kasawian, na siya ring ikapitong trompeta. Ang ikapitong trompeta ang ikatlong kasawian, at ang layunin ng huling trumpeta ng kasawiang iyon ay hindi lamang maghatid ng paghatol laban sa mga nagpapatupad ng pagsamba sa Linggo, kundi upang pagalitin din ang mga bansa. Ang ikatlong kasawian, ang ikapitong trompeta, at ang pagkagalit ng mga bansa ay pawang mga sagisag na tumutukoy sa propetikong gampanin ng Islam, at ang lahat ng ito ay inilalagay sa “oras” ng dakilang lindol.

At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At umakyat sila sa langit sa isang ulap; at minasdan sila ng kanilang mga kaaway. At sa oras ding iyon ay nagkaroon ng isang malaking lindol, at bumagsak ang ikasampung bahagi ng lungsod, at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao; at ang mga nalabi ay nasindak, at nagbigay kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Nakalipas na ang ikalawang kasawian; at, narito, ang ikatlong kasawian ay dumarating na agad. At humudyat ang ikapitong anghel; at may malalakas na tinig sa langit na nagsasabi, Ang mga kaharian ng sanlibutang ito ay naging mga kaharian ng ating Panginoon at ng Kaniyang Kristo; at Siya'y maghahari magpasawalang-hanggan. At ang dalawampu't apat na matatanda, na nakaupo sa harap ng Diyos sa kanilang mga luklukan, ay nagpatirapa at sumamba sa Diyos, na nagsasabi, Nagpapasalamat kami sa Iyo, O Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa Lahat, na Ikaw, na Siyang ngayon, at Siyang naging noon, at Siyang darating; sapagkat inangkin Mo ang Iyong dakilang kapangyarihan, at naghari Ka. At nagalit ang mga bansa, at dumating ang Iyong poot, at ang panahon ng mga patay, upang sila'y hatulan, at upang magbigay Ka ng gantimpala sa Iyong mga lingkod na mga propeta, at sa mga banal, at sa mga may takot sa Iyong pangalan, maliliit at malalaki; at upang puksain Mo ang mga sumisira sa lupa. Pahayag 11:12-18.

Ang mga patay na buto ni Ezekiel ay umaakyat "paitaas sa langit sa isang ulap; at ang kanilang mga kaaway" ay minamasdan "sila" sa "oras" na nagsisimulang tumugtog ang musika ni Haring Nebukadnezar, at ang patutot ng Tiro ay nagsisimulang umawit, at ang apostatang Israel ay nagsisimulang sumayaw. Ang apostatang Israel ay kumakatawan sa huwad na propeta, si Haring Nebukadnezar ang dragon, at ang patutot ng Tiro ang hayop. Ang sayaw ay inilalarawan ng mga propeta ni Baal at ng mga propeta ng kakahuyan sa salaysay ni Elijah. Inilarawan din ito sa pamamagitan ng sayaw ni Salome, na anak na babae ni Herodias. Si Baal ang huwad na diyos na lalaki, at si Ashtaroth ang "mga propeta ng kakahuyan," na isang diyosa. Magkatuwang, kinakatawan nila ang pagsasanib ng simbahan (ang babae) at ng estado (ang lalaki). Magkatuwang, kinakatawan nila ang huwad na propeta ng Estados Unidos. Tinukoy ni Salome na ang huwad na propeta ay ang anak na babae ng Roma, na ang kanyang larawan ay ang pagsasanib ng simbahan at estado sa Estados Unidos.

Kaya nga nang panahong yaon ay lumapit ang ilang mga Caldeo at isinakdal ang mga Judio. Nagsalita sila at sinabi sa haring Nebuchadnezzar, O hari, mabuhay ka magpakailanman. Ikaw, O hari, ay naglabas ng isang dekreto, na ang bawat tao na makarinig sa tunog ng korneta, plauta, alpa, sambuk, salteryo, at dulcimer, at ng lahat ng uri ng tugtugin, ay dapat magpatirapa at sumamba sa larawang ginto: At ang sinumang hindi magpatirapa at sumamba ay ihahagis sa gitna ng nagniningas na maapoy na pugon. May ilang mga Judio na iyong itinalaga sa mga gawain ng lalawigan ng Babilonia, sina Shadrach, Meshach, at Abednego; ang mga lalaking ito, O hari, ay hindi ka pinakundanganan: hindi nila pinaglilingkuran ang iyong mga diyos, ni sinasamba ang larawang ginto na iyong itinayo. Daniel 3:8-12.

Sa "oras" na iyon, nakita ng mga kaaway nina Shadrach, Meshach at Abednego na tumanginggang tanggapin nila ang tanda ng hayop, at saka sila humiling sa hari na ipatupad ang itinakdang hatol. Sa "oras" na iyon, sa pamamagitan ng batas ng Linggo, na siyang pagyanig (ang lindol) na kinakaharap ng halimaw mula sa lupa, nahahayag ang poot at galit ni Nebukadnezar.

Nang magkagayo’y si Nabucodonosor, sa kanyang poot at galit, ay nag-utos na dalhin sina Sadrach, Mesach, at Abednego. At dinala nila ang mga lalaking ito sa harap ng hari. Daniel 3:13.

Ang pag-uusig na isinasagawa laban sa dalawang saksi ng Diyos (Sdrac, Mesac at Abednego) ay nagaganap kapag sila’y tumatangging yumukod, o—gaya ng tinutukoy sa Pahayag labing-isa—sila’y nakatayo sa kanilang mga paa.

At pagkaraan ng tatlo’t kalahating araw, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila’y tumindig sa kanilang mga paa; at bumagsak ang malaking takot sa mga nakakita sa kanila. At nakarinig sila ng isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila’y umakyat sa langit sa isang alapaap; at nakita sila ng kanilang mga kaaway. Apocalipsis 11:11, 12.

Tumatangging yumukod, sila’y tumatayo sa kanilang mga paa na gaya ng makapangyarihang hukbo ni Ezekiel. Sila’y tumatayo kapag tinanggap at saka ipinapahayag nila ang mensahe ng pagseselyo na tumututol sa pagbuo ng pagsasanib ng simbahan at estado sa Estados Unidos, at nagbababala hinggil sa nalalapit na batas ng Linggo, at tumutukoy na ang ganting-parusang hatol ng Diyos ay malapit nang isakatuparan ng Islam ng ikatlong “Sa Aba.” Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay kinakatawan ng “lihim” na inihayag kay Daniel sa ikalawang kabanata, at kapag ang bayan ng Diyos sa mga huling araw ay tumatag sa “katotohanang” iyon, hindi at hindi sila mayayanig ng nalalapit na lindol.

Ang gawain sa Battle Creek ay nasa gayunding kaayusan. Ang mga pinuno sa sanatoryo ay nakihalo sa mga di-sumasampalataya, na, sa iba’t ibang antas, ay pinahihintulutang makilahok sa kanilang mga kapulungan; ngunit para itong pagtatrabaho na nakapikit ang mga mata. Kulang sila sa pagkilatis upang makita ang maaaring biglang sumalakay sa atin anumang oras. May espiritu ng kawalang-pag-asa, ng digmaan at pagbububo ng dugo, at ang espiritung iyon ay lalago hanggang sa mismong wakas ng panahon. Kapag ang bayan ng Diyos ay natatakan sa kanilang mga noo—hindi ito isang tatak o markang nakikita, kundi ang pagpirmi sa katotohanan, kapuwa sa intelektuwal at espirituwal, upang sila’y hindi matinag—kapag ang bayan ng Diyos ay natatakan at nahanda para sa pagyanig, darating ito. Sa katunayan, nagsimula na ito. Ang mga kahatulan ng Diyos ay nasa lupain na ngayon, upang tayo’y bigyan ng babala, upang malaman natin ang darating. Manuscript Releases, tomo 10, 252.

Ang pagseselyo ay kumakatawan sa isang tanda na sa pasimula ay hindi nakikita ng mga tao, ngunit pagkaraan ay nakikita ng lahat. Kapag tinanggap ng bayan ng Diyos ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na kinakatawan ng "lihim" na ibinunyag kay Daniel sa Kabanata 2, tinanggap nila ang "lihim" ng larawan ng halimaw na humahantong sa tanda ng halimaw, na nagdadala ng hatol ng Diyos, na isinasakatuparan sa pamamagitan ng Islam. Nangyayari ito sa isang panahong tunitindi ang isang "espiritu ng kawalang-pag-asa, ng digmaan at pagdanak ng dugo." Ang panahong iyon ay ngayon. Nangyayari ito kapag ang mga pinuno ng Adbentismo ay hindi makakita dahil sa pagkabalag na Laodiceano. Sa panahon ng proseso ng pagseselyo na nagtatapos sa Sigaw sa Hatinggabi, ang selyo ay inilalapat sa mga noo ng mga matatalinong dalaga, ngunit hindi ito nakikita. Sina Shadrach, Meshach at Abednego ay kumakatawan sa mga matatag na

nakapanindigan sa katotohanan, gaya ng ipinakikita sa kanilang pakikipag-usap kay Nebuchadnezzar.

Nagsalita si Nebuchadnezzar at sinabi sa kanila, Totoo ba, O Shadrach, Meshach, at Abednego, na hindi ninyo pinaglilingkuran ang aking mga diyos, ni sinasamba ang larawang ginto na aking itinindig? Ngayon, kung handa kayo, na sa sandaling inyong marinig ang tunog ng korneta, plauta, alpa, sakbut, salterio, at dulcimero, at ng lahat ng uri ng tugtugin, kayo'y magpatirapa at sumamba sa larawang aking ginawa; mabuti; ngunit kung hindi kayo sasamba, kayo'y itatapon nang oras ding iyon sa gitna ng nagniningas na hurnong naglalagablab; at sino ang Diyos na magliligtas sa inyo mula sa aking mga kamay? Sumagot sina Shadrach, Meshach, at Abednego at sinabi sa hari, O Nebuchadnezzar, hindi namin kinakailangang sagutin ka hinggil sa bagay na ito. Kung gayon, ang aming Diyos na aming pinaglilingkuran ay makapagliligtas sa amin mula sa nagniningas na hurnong naglalagablab, at ililigtas niya kami mula sa iyong kamay, O hari. Ngunit kung hindi, talastasin mo, O hari, na hindi namin paglilingkuran ang iyong mga diyos, ni sasambahin ang larawang ginto na iyong itinindig. Daniel 3:14-18.

Pagkaraan niyon, ihahayag ng tatlong mararangal ang nakikitang tatak ng Diyos. Tanging ang mga una nang nagtataglay ng panloob na tatak na hindi nakikita ang makikibahagi sa pagpapahayag ng tatak ng Diyos sa panahong kinakailangang makita ito.

Nang magkagayo'y napuno si Nebuchadnezzar ng poot, at ang anyo ng kaniyang mukha ay nagbago laban kina Sadrac, Mesac, at Abednego; kaya't nagsalita siya at nag-utos na painitin ang hurno nang makapito pa kaysa sa karaniwang init nito. At inutusan niya ang pinakamalalakas na mga lalaki na nasa kaniyang hukbo na gapusin sina Sadrac, Mesac, at Abednego, at ihagis sila sa nagniningas na hurnong apoy. Kung magkagayo'y ang mga lalaking ito ay ginapos na suot ang kanilang mga balabal, ang kanilang mga salawal, at ang kanilang mga turbante, at ang iba pa nilang kasuutan, at inihagis sa gitna ng nagniningas na hurnong apoy. Kaya, sapagkat nagmamadali ang utos ng hari, at ang hurno ay lubhang mainit, napatay ng liyab ng apoy yaong mga lalaking nag-akyat kina Sadrac, Mesac, at Abednego. At ang tatlong lalaking ito, sina Sadrac, Mesac, at Abednego, ay nahulog na nakagapos sa gitna ng nagniningas na hurnong apoy. Nang magkagayo'y nanggilalas ang haring Nebuchadnezzar, at nagmadaling tumindig; siya'y nagsalita at nagsabi sa kaniyang mga tagapayo, Hindi ba't tatlong lalaking nakagapos ang inihagis natin sa gitna ng apoy? Sila'y sumagot at nagsabi sa hari, Totoo, O hari. Siya'y sumagot at nagsabi, Narito, nakikita kong apat na lalaking nakakalag, naglalakad sa gitna ng apoy, at wala silang anumang pinsala; at ang anyo ng ikaapat ay gaya ng Anak ng Diyos. Daniel 3:19-25.

Ang dalawang saksi, na kinakatawan nina Shadrach, Meshach, at Abednego, ay pagkatapos ay itataas bilang isang watawat, at kung magkagayo'y makikita ang tatak.

Ang gawain ng Espiritu Santo ay ang sumumbat sa sanlibutan tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Maaaring mabalaan lamang ang sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakita sa mga sumasampalataya sa katotohanan na pinapaging-banal sa pamamagitan ng katotohanan, na namumuhay ayon sa matatayog at banal na simulain, at na sa isang mataas at marangal na diwa ay ipinakikita ang guhit ng paghihiwalay sa pagitan ng mga tumutupad sa

mga utos ng Diyos at ng mga yumuyurak sa mga ito. Ang pagpapaging-banal ng Espiritu ang nagpapakilala ng kaibhan sa pagitan ng mga may tatak ng Diyos at ng mga nagpapangilin ng palsong araw ng kapahingahan. Kapag dumating ang pagsubok, maliwanag na mahahayag kung ano ang tanda ng hayop. Ito ay ang pagpapangilin ng Linggo. Yaong, matapos marinig ang katotohanan, ay patuloy na itinuturing na banal ang araw na ito, ay nagtataglay ng lagda ng tao ng kasalanan, na inakalang baguhin ang mga panahon at mga kautusan. Bible Training School, Disyembre 1, 1903.

Sa panahon ng batas sa Linggo, ang Estados Unidos ay dudulog sa Samahan ng mga Bansang Nagkakaisa upang tuparin ang kaniyang gawaing propetiko. Lilinlangin niya ang sanlibutan sa pamamagitan ng mga himalang kaniyang isasagawa, na sinasagisag ng sayaw ni Salome. Habang ginagawa niya ang kaniyang sayaw ng panlilinlang, aawitin ng patutot ng Tiro ang kaniyang mga awit, at ang orkestra ni Nebukadnezar ay tutugtug ng musika. Ang Estados Unidos ang mangunguna sa pagpilit sa sanlibutan na tanggapin ang awit at yumukod sa harap ng larawan.

At nakita ko ang isa pang halimaw na umaahon mula sa lupa; at mayroon itong dalawang sungay na gaya ng isang kordero, at nagsasalita na gaya ng isang dragon. At isinasagawa niya sa harapan ng unang halimaw ang lahat ng kapangyarihan ng unang halimaw, at pinasasamba niya ang mga naninirahan sa daigdig sa unang halimaw, na ang sugat na nakamamatay ay napagaling. At gumagawa siya ng mga dakilang tanda, anupa't nagpapababa siya ng apoy mula sa langit patungo sa lupa sa paningin ng mga tao, at nililinlang niya ang mga naninirahan sa daigdig sa pamamagitan ng mga himalang ipinagkaloob sa kanyang gawin sa harapan ng halimaw; na sinasabi sa mga naninirahan sa daigdig na gumawa sila ng isang larawan ng halimaw, na nasugatan ng tabak at nabuhay. At ipinagkaloob sa kanya ang kapangyarihang bigyan ng buhay ang larawan ng halimaw, upang ang larawan ng halimaw ay makapagsalita, at maging sanhi na ang lahat ng hindi sasamba sa larawan ng halimaw ay ipapatay. At pinasasailalim niya ang lahat, maliit at dakila, mayaman at dukha, malaya at alipin, upang tumanggap ng isang tatak sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo; at upang walang sinuman ang makabili o makapagbili, maliban yaong may tatak, o ang pangalan ng halimaw, o ang bilang ng kanyang pangalan. Narito ang karunungan. Ang may unawa ay bilangin ang bilang ng halimaw, sapagkat ito ay bilang ng isang tao; at ang bilang niya ay anim na raang animnapu't anim. Pahayag 13:11-18.

Ang Egipto sa mga huling araw ay sumasagisag sa sanlibutan (na noo'y pinamamahalaan ng Mga Nagkakaisang Bansa), subalit may isang "Woe" (isang sagisag ng Islam) na ipinahayag laban sa mga bumabaling sa Egipto upang humingi ng tulong (ang Estados Unidos). Kapag inihagis sa pugon ang tatlong mararangal at sila'y naging watawat para sa sanlibutan, ang pugong iyon ay hindi talaga ang pugon ni Nebukadnezar.

Sa aba ng mga bumababa sa Egipto upang humingi ng tulong; at umaasa sa mga kabayo, at nagtitiwala sa mga karo, sapagkat marami ang mga iyon; at sa mga mangangabayo, sapagkat sila'y lubhang malalakas; ngunit hindi sila tumitingin sa Banal ng Israel, ni hinahanap ang Panginoon! Gayunman, marunong din siya, at magdadala ng kapahamakan, at hindi niya iurong ang kaniyang mga salita; kundi babangon laban sa bahay ng mga manggagawa ng kasamaan, at laban sa tulong ng mga gumagawa ng kalikuan. Ngayon, ang mga taga-Egipto ay

mga tao, at hindi Diyos; at ang kanilang mga kabayo ay laman, at hindi espiritu. Kapag iniunat ng Panginoon ang kaniyang kamay, kapuwa ang tumutulong ay babagsak, at ang tinutulungan ay mabubuwal, at silang lahat ay mawawasak na magkakasama. Sapagkat ganito ang sinalita ng Panginoon sa akin: Kung paanong ang leon at ang batang leon, na umuungal sa kaniyang huli, kapag maraming mga pastol ang tinatawag laban sa kaniya, ay hindi matatakot sa kanilang tinig, ni manlulumo dahil sa ingay nila; gayon bababa ang Panginoon ng mga Hukbo upang lumaban alang-alang sa Bundok ng Sion at sa burol nito. Na gaya ng mga ibong lumilipad, gayon ipagtatanggol ng Panginoon ng mga Hukbo ang Jerusalem; sa pagtatanggol ay ililigtas niya ito; at sa pagdaan ay iingatan niya ito. Manumbalik kayo sa kaniya, laban sa kanino'y lubhang nanghimagsik ang mga anak ni Israel. Sapagkat sa araw na iyon ay itatapon ng bawat tao ang kaniyang mga diyus-diyosan na pilak, at ang kaniyang mga diyus-diyosan na ginto, na ginawa ng inyong sariling mga kamay para sa inyo, upang maging kasalanan. Kung magkagayo'y mabubuwal ang taga-Asiria sa tabak, hindi sa tabak ng makapangyarihang lalaki; at ang tabak, hindi sa tabak ng hamak na tao, ang lalamon sa kaniya; ngunit tatakas siya sa harap ng tabak, at ang kaniyang mga binata ay magagapi. At siya'y paparoon sa kaniyang matibay na kuta dahil sa takot, at ang kaniyang mga prinsipe ay matatakot sa watawat, sabi ng Panginoon, na ang kaniyang apoy ay nasa Sion, at ang kaniyang pugon ay nasa Jerusalem. Isaias 31:1-9.

Ang Jerusalem ang pugon na tatanawin ng sanlibutan, at makikita nila roon ang apat na lalaking naglalakad.

Nang magkagayo'y lumapit si Nebuchadnezzar sa bunganga ng naglalagablab na hurnong apoy, at nagsalita at nagsabi, Shadrach, Meshach, at Abednego, kayong mga lingkod ng Kataas-taasang Diyos, lumabas kayo, at pumarito. Nang magkagayo'y si Shadrach, Meshach, at Abednego ay lumabas mula sa gitna ng apoy. At ang mga prinsipe, mga gobernador, at mga kapitan, at ang mga tagapayo ng hari, na nagkatipon, ay nakita ang mga lalaking ito, na sa kanilang mga katawan ay walang kapangyarihan ang apoy, ni isa mang buhok ng kanilang ulo ay hindi napaso, ni nagbago man ang kanilang mga kasuutan, ni kumapit man sa kanila ang amoy ng apoy. Nang magkagayo'y nagsalita si Nebuchadnezzar at nagsabi, Purihin ang Diyos nina Shadrach, Meshach, at Abednego, na nagsugo ng kaniyang anghel at nagligtas sa kaniyang mga lingkod na sa kaniya'y nagtiwala; binago nila ang salita ng hari at isinuko ang kanilang mga katawan, upang huwag silang maglingkod ni sumamba sa alinmang diyos, maliban sa kanilang sariling Diyos. Daniel 3:26-28.

Pagkatapos ay naglabas si Nebuchadnezzar ng isa pang dekreto. Ang dekreto na iyon ay sumasagisag sa pangwakas na dekreto sa mga huling araw. Naglabas siya ng dekreto ng kamatayan na, sa kaniyang mahinang pagtatangkang itanghal ang Diyos ng langit, sa katunayan ay makahulag pagsasagisag ng dekreto ng kamatayan sa wakas ng sanlibutan. Si Nebuchadnezzar, na kumakatawan sa isang hari sa wakas ng sanlibutan, ay isang sagisag ng sampung hari ng dragon na nakikiapid sa patutot ng Roma. Ang kasunod na dekreto sa makahulag tagpo ay ang dekreto ng kamatayan, at bagaman si Nebuchadnezzar ay naglalabas ng isang proklamasyon para sa kaniyang kapanahunan, sa katunayan ay kinakatawan niya ang pangwakas na dekreto ng tatluhan unyon sa mga huling araw. Ang dekreto na iyon ay ang dekreto ng kamatayan na ipinatutupad pagkatapos ng pagsasara ng probasyon, ngunit kailanma'y hindi naisasakatuparan laban sa bayan ng Diyos.

Kaya't ako'y nagpapalabas ng isang kautusan: na ang bawat bayan, bansa, at wika na magsalita ng anumang kalapastanganan laban sa Diyos nina Shadrach, Meshach, at Abednego ay pagpuputul-putulin, at ang kanilang mga bahay ay gagawing tapunan ng dumi; sapagkat walang ibang Diyos na makapagliligtas na gaya nito. Pagkatapos ay itinaas ng hari sa katungkulan sina Shadrach, Meshach, at Abednego sa lalawigan ng Babilonia. Daniel 3:29, 30.

Nailagay na natin sa talaan ang sapat mula sa unang tatlong kabanata ng aklat ni Daniel upang simulan ang ating pagsasaalang-alang sa ikaapat at ikalimang kabanata, na pinamamahalaan ng simulain ng propesiya na "ulitin at palawakin." Tinutukoy ng ikaapat na kabanata ng aklat ni Daniel ang taong 1798 at ang pasimula ng halimaw mula sa lupa, at tinutukoy naman ng ikalimang kabanata ng aklat ni Daniel ang batas ng Linggo, at ang wakas ng halimaw mula sa lupa habang nagsasalita ito na gaya ng dragon. Ang dalawang kabanata ay dapat pag-isahin "line upon line" kasama ng unang tatlong kabanata upang maipagpatuloy ang pagtatayo sa estruktura ng mga mensahe ng tatlong anghel. Dahil sa katotohanang ito, maingat muna nating ipakahulugan ang simulain ng "line upon line."

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

Maraming pagkakataon ang ipinagkaloob kay Belsasar upang makilala at maisagawa ang kalooban ng Diyos. Nasaksihan niya kung paanong ang kanyang lolo na si Nebukadnezar ay itinaboy mula sa piling ng mga tao. Nakita rin niya na ang katalinuhang ipinagmamalaki ng palalong hari ay inalis ng Isa na nagkaloob nito. Namasdan niya na ang hari ay itinaboy mula sa kanyang kaharian at ginawang kasama ng mga hayop sa parang. Ngunit ang pag-ibig ni Belsasar sa aliwan at sa pagpapadakila sa sarili ay pinawi sa kanyang alaala ang mga aral na hindi sana niya dapat nalimutan; at nagawa niya ang mga kasalanang tulad ng mga naghatid ng mga natatanging hatol kay Nebukadnezar. Nilustay niya ang mga pagkakataong mabiyayang ipinagkaloob sa kanya, na pinabayaan niyang gamitin ang mga pagkakataong abot-kamay upang magkaroon ng pagkakilala sa katotohanan. Ang "Ano ang dapat kong gawin upang maligtas?" ay isang tanong na pinalampas nang walang pakialam ng dakila ngunit hangal na hari. Bible Echo, Abril 25, 1898.